

ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Social Adaptive Ability of the First Year undergraduate Students at Mahasarakham University

อรนุช ศรีคำ¹, อุมาพร จันโสภา², วาสนา ยิ่งกำแหง³

Oranut Srikham¹, Umaphorn Jansopha², Wassana Yingkamhang³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิต และเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เรียนในคณะต่างกัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 895 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือแบบวัดความสามารถในการปรับตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 แบ่งเป็น 5 ด้าน จำนวน 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ตั้งแต่ .507 ถึง 766 มีค่าความเชื่อมั่นรายด้าน ตั้งแต่ .712 ถึง .832 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน

¹ นักวิชาการศึกษา คณะวิทยาการสารสนเทศ

² นักวิชาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ

³ นักกิจการนิสิต คณะวิทยาการสารสนเทศ

¹ Academic Service Officer, Faculty of Informatics, Mahasarakham University

² Computer Technical Officer, Faculty of Informatics, Mahasarakham University

³ Student Affairs Officer, Faculty of Informatics, Mahasarakham University

ทางเดียว (One way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคามมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมในระดับมาก รวม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการคบเพื่อน ด้านการเรียน ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านที่พักอาศัย และด้านสภาพแวดล้อม โดยคณะที่มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมสูงสุด คือ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะที่มีการปรับตัวทางสังคมต่ำสุด คือ คณะแพทยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และ 3.71ตามลำดับ

2. ผลการทดสอบความแตกต่างความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตที่เรียนต่างคณะกัน พบว่า มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 เมื่อทดสอบรายคู่พบว่า นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนิสิตวิทยาลัยการเมืองการปกครอง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์ นิสิตวิทยาลัยการเมืองการปกครองมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนิสิตวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์ นิสิตวิทยาลัยดุริยางคศิลป์มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์ นิสิตคณะวิทยาการสารสนเทศมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์

คำสำคัญ : การปรับตัวทางสังคม, ความสามารถในการปรับตัวทางสังคม

Abstract

This research aims to study the social adaptive ability of undergraduate students, and compare the social adaptive ability of the first year undergraduate students at Mahasarakham University from different faculties in semester 2, academic year 2555, with 895 students. Obtaining from the stratified random sampling and research tools used 5 rating scales assessment forms: adjustment ability scale of the first year undergraduate students divided into 5 parts consisting of 50 items with the power of discrimination for each item (r) from .507 to .766 and the reliability test from .712 to .832. The statistics that used to analyze the data was the One way ANOVA and test for the average difference by LSD, the research found that

1. The result of social adaptive ability of the first year undergraduate students, Mahasarakham University was in high level included 5 parts; making friend, studying, activity participation, accommodation, and environment. The faculty that had the highest social adaptive ability was the Faculty of Education and the faculty that had the lowest social adaptive ability was the Faculty of Medicine with an average 4.26 and 3.71 respectively.

2. The result of a different testing of a social adaptive ability of students from different faculties found that their social adaptive abilities are different as well at the significant level .01. When experiment for the difference in pair found that students from different faculties have the different social adaptive abilities such as Faculty of Humanities and Social Sciences have the different social adaptive abilities from College of Music, Faculty of Science, Faculty of Informatics and Faculty of Architecture Urban Design and Creative Arts. The Faculty of Education has the different social adaptive abilities from College of Politics and Governance and Faculty of Architecture Urban Design and Creative Arts. The Faculty of Medicine, College of Politics and Governance have the different social adaptive abilities from College of Music and Faculty of Architecture

Urban Design and Creative Arts. The Faculty of Medicine, College of Music have the different social adaptive abilities from Faculty of Architecture Urban Design and Creative Arts. The Faculty of Medicine, Faculty of Science have the different social adaptive abilities from Faculty of Architecture Urban Design and Creative Arts. The Faculty of Medicine, and Faculty of Informatics have the different social adaptive abilities from Faculty of Architecture Urban Design and Creative Arts and Faculty of Medicine.

Keywords : Social Adjustment, Social Adjustment Ability

บทนำ

สถาบันการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ บทบาทของการศึกษาจำเป็นต้องสอดแทรกให้สามารถเสริมสร้างความรู้ ความคิด ทักษะและทัศนคติ ช่วยให้รู้จักตนเองสามารถรู้จักและเข้าใจความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมและสิ่งแวดล้อม มีความรู้ในการแก้ปัญหา เสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น การศึกษาระดับอุดมศึกษาเปลี่ยนแปลงไปจากระดับมัธยมศึกษามาก โดยเฉพาะผู้ที่เข้าศึกษาในปีแรกจะเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อมาก (สุดสวาท นามราชฎีร์. 2539) สิ่งเหล่านี้ทำให้ต้องมีการปรับตัวต่อสถานการณ์และสิ่งแปลกใหม่หลายประการ จากระบบการเรียนที่มีอาจารย์ประจำชั้นคอยดูแลใกล้ชิดมาสู่โลกที่ค่อนข้างอิสระ จากการศึกษาในระดับมัธยมที่

มีการตัดสินใจด้วยตนเองน้อยมาสู่การตัดสินใจด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ต้องเลือกโปรแกรมเรียน เลือกวิชาเรียน พบกลุ่มเพื่อนใหม่ที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน ต้องพักอยู่ในห้องพักกับบุคคลอื่นที่แตกต่างไปจากการพักกับครอบครัว สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความพยายามในการปรับตัวอย่างมาก (สุภาพรณ โคตรจรัส. 2534 : 42) การปรับตัวนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดชีวิต และช่วงที่สำคัญอีกช่วงหนึ่งคือ ช่วงวัยรุ่น (สถิต วงศ์สุวรรณ. 2537 : 21) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของวัยรุ่นถือเป็นพัฒนาการที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับเจตคติและพฤติกรรม วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกด้านอย่างมาก การปรับตัวทางสังคมเป็นสิ่งที่ สำคัญอีกอย่างหนึ่งความสามารถในการปรับตัว

เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้สามารถพัฒนาศักยภาพทางการเรียนของตนเองได้อย่างเต็มที่ สามารถปฏิบัติตัวต่อผู้อื่นเมื่ออยู่โรงเรียนได้เหมาะสม และดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่วนบุคคลที่ปรับตัวไม่ได้ก็จะก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ท้อแท้ หดหวัง เบื่อหน่าย วิตกกังวลหรือเครียดการปรับตัวจะช่วยบรรเทาความยุ่งยากใจให้ลดลง จนสามารถรักษาสมดุลของชีวิตไว้ได้ (นิภา นิธยานน. 2530 : 14) ในสังคมมหาวิทยาลัย นิสิตต้องเผชิญกับแรงกดดัน หรือแรงปะทะจากสภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่หลายประการทั้งในชีวิตส่วนตัวและสังคม เช่น สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่เปลี่ยนแปลงไป การเข้ามาอยู่หอพักแทนการอาศัยอยู่กับบิดามารดา เพื่อนที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน และการเปลี่ยนระบบการเรียนที่มีอาจารย์ประจำชั้นคอยดูแลอย่างใกล้ชิด มาสู่ระบบที่ค่อนข้างเป็นอิสระต้องตัดสินใจด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ต้องเลือกโปรแกรมเรียน วิชาเรียนด้วยตนเองเป็นต้น สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้นิสิตต้องใช้ความพยายามในการปรับตัวเป็นอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องความสามารถการปรับตัวทางสังคม ของนิสิตระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยมหาสารคามว่ามีการปรับตัวอย่างไรบ้าง เพื่อนำข้อมูลและผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้แนวทางในการเรียนรู้ในเรื่องการปรับตัวของนิสิต ด้านการเรียน การคบเพื่อน ที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อม และการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือให้นิสิตปรับตัวและลดปัญหาการลาออกการย้ายคณะย้ายสาขาวิชา หรือการไม่จบตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการปรับตัวทางสังคมของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามในด้านการเรียน การคบเพื่อน ที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมและการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตที่เรียนในคณะต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

นิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่เรียนในคณะต่างกัน มีวิธีการปรับตัวทางสังคมแต่ละด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2555 โดยจำแนกตามกลุ่มรูปแบบการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 7 คณะกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 6 คณะ และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 5 คณะ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามกลุ่มรูปแบบการจัดการเรียน โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ในแต่ละแผนการเรียนจำนวน 6 คณะรวมทั้งหมด 895 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ คณะที่เรียน แบ่งตามรูปแบบการจัดการเรียน

1. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง และวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

2. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์

วิทยาการสารสนเทศ และคณะสถาปัตยกรรมผังเมืองและนฤมิตศิลป์

3. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่คณะแพทยศาสตร์และเภสัชศาสตร์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยจำแนกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านการคบเพื่อน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในศึกษาความสามารถในการปรับตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 เป็นแบบวัดลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถในการปรับตัวทางสังคมมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือแบบวัดความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 5 ด้าน ด้านละ 10 ข้อมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .057 ถึง .766 ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .712 ถึง .832

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน (S) ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2. การวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

หากพบว่ามีความแตกต่าง ทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคามมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมสูง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการคบเพื่อน ด้านการเรียน ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านที่พิกอาศัย และด้านสภาพแวดล้อม

ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.061 4.056 4.054 3.995 และ 3.994 ตามลำดับ โดยคณะที่มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมสูงสุด คือ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะที่มีการปรับตัวทางสังคมต่ำสุด คือ คณะแพทยศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และ 3.71

2. ผลการทดสอบความแตกต่างความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตที่เรียนต่างคณะกัน พบว่ามีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการทดสอบความแตกต่างความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่เรียนต่างคณะกัน (ANOVA)

SOV	SS	df	MS	F	p-value
Between Groups	16.914	8	2.114	11.012	.000
Within Groups	170.101	886	.192		
Total	187.015	894			

เมื่อทดสอบรายคู่ของความ
สามารถในการปรับตัวทางสังคมของ
นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ที่เรียนต่างคณะกัน ด้วยวิธี LSD พบว่า
นิสิตที่เรียนในคณะต่างกันมีการ
ปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี
ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตั้งแต่
.162 ถึง .557 จำนวน 17 คู่ ได้แก่
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มีความสามารถในการปรับตัวทาง
สังคมแตกต่างกับคณะศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คณะวิทยาศาสตร์
คณะวิทยาการสารสนเทศ และคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมืองและ
นฤมิตศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์มีความ
สามารถในการปรับตัวทางสังคม
แตกต่างกับวิทยาลัยการเมืองการปกครอง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมือง

และนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์
วิทยาลัยการเมืองการปกครองมีความ
สามารถในการปรับตัวทางสังคมต่าง
ต่างกับวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมืองและ
นฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์
วิทยาลัย ดุริยางคศิลป์มีความสามารถ
ในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมือง
และนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์มีความสามารถ
ในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ผังเมือง
และนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์
คณะวิทยาการสารสนเทศมีความสามารถ
ในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง
และนฤมิตศิลป์ และคณะแพทยศาสตร์
ดังตาราง 2

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียน การคบเพื่อน ที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อม และการเข้าร่วมกิจกรรม มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตอยู่ในระดับสูง และนิสิตที่เรียนในคณะต่างกันมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชนิตดา เพ็ชรประยูร (2549 : 62-64) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความสามารถในการปรับตัวในระดับสูง สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดโครงการปฐมนิเทศให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัย และคณะ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและรุ่นพี่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นการสร้างความเข้าใจในระบบการเรียน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ แสดงว่า สิ่งเหล่านี้เป็นตัวที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนิสิต เพราะนิสิตที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาสารคามเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ โดยเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากการเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

มาเป็นนิสิต ซึ่งทำให้นิสิตต้องมีการปรับตัวทางสังคมมากขึ้น ทั้งด้านการเรียน การอยู่ร่วมกับคนอื่น สภาพแวดล้อม เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในการศึกษาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย จนจบหลักสูตรได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ อิริคสัน (Erikson. 1968 : 192) นักจิตวิทยาสังคม กล่าวว่า การปรับตัวเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะเอาชนะอุปสรรคหรือวิกฤตการณ์ ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงของการพัฒนา โดยอาศัยประสบการณ์ที่บุคคลได้เรียนรู้จากสภาพแวดล้อมทางสังคม มาแก้ไขอุปสรรคที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย การที่บุคคลไม่สามารถเอาชนะอุปสรรคในช่วงแรกของชีวิตได้ จะส่งผลให้แก้ไขอุปสรรคในช่วงต่อไปในชีวิตไม่ได้ด้วย ดังนั้นการปรับตัวของวัยรุ่นจึงขึ้นอยู่กับ การปรับตัวขั้นแรก และการปรับตัวได้ดีในวัยรุ่นส่งผลให้บุคคลนั้นสามารถปรับตัวได้ดีในอนาคตด้วย ซึ่งวัยรุ่นเป็นช่วงแห่งการคบเพื่อน ให้ความสำคัญในการคบเพื่อน ตามทฤษฎีความสัมพันธ์ของ Elton Mayo (1954 : 126-130) ว่า บุคคลที่สามารถปรับตัวเข้ากับเกณฑ์ และบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะมีความสบายใจ ทำให้บรรยากาศในองค์กรเข้ากันได้เป็นอย่างดีที่สุด และได้รับความพอใจ

สูงสุด สอดคล้องกับ สมชาย รัชชนกุล (2530 : 98-102) นักจิตวิทยา กล่าวว่า เด็กที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันมีความสนใจและจะมีอุดมคติคล้ายกัน วัยนี้จะมีความรู้สึกว่าการคบเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญมาก และกลุ่มเพื่อนก็จะมีอิทธิพลมาก เมื่อมีการรวมกลุ่มกันก็จะมี การสร้างกิจกรรมร่วมกันขึ้นมา รวมทั้งมีการสร้างกฎเกณฑ์ของกลุ่ม และจะชอบอยู่กันเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับวิลาวัลย์ บุญชุ่ม (2550 : 50) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เป็นการปฏิบัติของนักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จ

2. ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่เรียนในคณะต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันการที่บุคคลปฏิบัติได้ตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสถาบันที่กำลังศึกษา ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ สามารถสร้างความสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งการทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ รู้จักเห็นอกเห็นใจ เคารพ

ในสิทธิผู้อื่น วางตัวได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จะส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมด้วย นอกจากนี้การมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและรุ่นพี่ก็เป็นปัจจัยอีกประการหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัว เนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงจากพัฒนาการจากวัยเด็กมาเป็นกลุ่มวัยรุ่น และการเปลี่ยนแปลงทางการเรียนรูปแบบการใช้ชีวิตมาสู่ระดับมหาวิทยาลัย ทำให้ต้องประสบกับปัญหาต่างๆ ทำให้ต้องการที่พึ่ง ได้แก่ เพื่อนหรือรุ่นพี่ที่มากอยให้คำแนะนำปรึกษา ถ้าได้กลุ่มเพื่อนหรือรุ่นพี่ที่ดีก็จะช่วยให้สามารถแก้ปัญหา และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ที่เปลี่ยนแปลงได้ และทำให้นิสิตมีความมั่นใจในตนเอง มีความรู้สึกอบอุ่นสบายใจ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการปรับตัวทางสังคมได้ ตามแนวคิดของ เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1980 : 428) ว่าการปรับตัวทางสังคม เป็นความสำเร็จของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลทั่วไปและกลุ่มบุคคลนั้นมีความเหมือนกันในลักษณะเฉพาะบุคคลที่ปรับตัวได้ดี จะเรียนรู้ทักษะทางสังคมได้ดี เช่น ความสามารถในการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

ทั้งที่เป็นเพื่อนและคนแปลกหน้าและจะ
ช่วยพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อสังคมด้วย ซึ่ง
สอดคล้อง พีรภารว ภูมิพนวิมล (2549 :
116) ได้ศึกษา ความเครียด การจัดการ
ความเครียด และการปรับตัวทางสังคม
ของนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยใน
กรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตที่มาจาก
คณะที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวทาง
ด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากรูปแบบ
การเรียนการสอนในแต่ละคณะ วิธีการ
สอนของอาจารย์ และบรรยากาศ
การเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผล
วิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า
ความสามารถในการปรับตัวทางสังคม
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ด้านการเรียน ด้าน
การคบเพื่อน ด้านที่อยู่อาศัย ด้าน
สภาพแวดล้อม และด้านการเข้าร่วม
กิจกรรม อยู่ในระดับสูง แต่ที่ต่ำสุด คือ
ความสามารถในการปรับตัวด้านสภาพ
แวดล้อม ดังนั้นอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง
ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิสิต ควร

ส่งเสริมและตระหนักถึงความสำคัญด้าน
สภาพแวดล้อมของนิสิตให้เป็นบุคคลที่มี
การปรับตัวทางสังคมที่ดี

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ความ
สามารถในการปรับตัวด้านการคบเพื่อน
อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การปรับตัวทางสังคมของนิสิต ดังนั้นจึง
ควรส่งเสริมให้นิสิตตระหนักถึงการคบ
เพื่อนที่ดีเพื่อส่งผลดีต่อการปฏิบัติตนใน
ทางที่ดี และการปรับตัวในสังคมที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้ง
ต่อไป

2.1 ควรศึกษาความสามารถ
ในการปรับตัวทางสังคมของนิสิตแต่ละ
คณะ ในตัวแปรอื่น เช่น ความสัมพันธ์
ระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง ระบบการ
คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาตรี เปรียบเทียบในคณะที่แตก
ต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาความ
สามารถในการปรับตัวทางสังคมของ
กลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น อาจารย์ พนักงาน
ลูกจ้าง ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยใด
บ้างที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคม
ของบุคคลดังกล่าวในการปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- ชนิดดา เพ็ชรประยูร. (2549). ความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- นิภา นิธิยานน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพมหานคร : โอเอสปริ้นติ้งเฮาส์.
- พีรภรณ์ วัฒนวิมล. (2549). ความเครียด การจัดการความเครียด และการปรับตัวของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมชาย วัฒนกุล. (2526). จิตวิทยาวัยรุ่น. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพรณ โดตรงรส. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุดสวาท นามราชภูริ. (2539). การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุษากร แซ่เหล้า. (2550). ความเครียดและการปรับตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Erikson, Erik H. (1968). Identity Youth and Crisis. New York : W.W Norton company.
- Elton, Mayo. (1954). The Human Problems of an Industrial Civilization. Boston : Harvard.
- Hurlock, Elizabeth Bergner. (1974). Adolescent Development. New York : McGraw Hill Book.